

ВПЛИВ МОТИВАЦІЇ САМОВДОСКОНАЛЕННЯ СТУДЕНТІВ НА САМОРЕГУЛЯЦІЮ АКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ В КРЕДИТНО-МОДУЛЬНІЙ СИСТЕМІ

Актуальність. Професія педагога вимагає постійного вдосконалення, розвитку своїх професійних здібностей. Найкраще це відбуватиметься, коли людина сама вирішить для себе, що це їй дійсно потрібно, тобто вона буде мотивована на постійну роботу над собою. Таким чином, самовдосконалення вимагає саморегуляції активної поведінки, щоб майбутній педагог вмів дозувати і контролювати своє активне життя не діючи в шкоду собі.

Мета – встановити значення мотиву самовдосконалення студентів на саморегуляцію активної поведінки в кредитно-модульній системі за даними літературних джерел.

Результати досліджень. Теорія саморегуляції вчення (self-regulated learning) була запропонована Pintrich P.R. для опису вчення керованого самопізнанням, цілеспрямованістю і мотивацією суб'єкта. Саморегульовані вихованці знають про свої можливості і прогалини у навчанні, у них є варіанти стратегій, які вони використовують при виконанні щоденних навчальних завдань. Такі учні вірять, що їх зусилля допоможуть у вирішенні завдань та досягненні високих академічних результатів. На основі теоретичної концепції P.R. Pintrich розроблено практичні рекомендації й описані стратегії ефективного вчення [1].

Впровадження кредитно-модульної системи оцінки знань студентів в усі навчальні дисципліни і фізичне виховання зокрема вимагає певної переорієнтації роботи викладачів, від яких потребується більшого вміння організувати самостійну роботу студентів, ніж вдосконалювати власну педагогічну майстерність викладання. Особливість фізичного виховання як вузівського предмету в умовах кредитно-модульної системи полягає в тому, що виявляються певні труднощі розподілу матеріалу за модулями та оцінювання результатів навчальної діяльності студентів, які кожен викладач і ВНЗ мають вирішувати фактично самостійно, виробляючи при цьому власні критерії та вимоги. Вчені фізичного виховання пропонують комбінувати і виводити оцінку для студентів із повного включення, в яке входить не лише відвідування занять, але й участь у спортивних змаганнях та спортивно-масових заходах в різних формах; самостійна робота тощо.

У певній мірі введення кредитно-модульної системи оцінки знань приводить до того, що багато студентів не мають часу займатися фізичними вправами поза навчальним закладом по причині браку часу, адже вільні години потрібно витратити на підготовку до занять, тим паче, що частка самостійної роботи кардинально зростає за умов кредитно-модульної системи. Інша проблема, чому студенти мають низьку рухову активність, навіть маючи вільний час, але цим не займаються лежить в психологічній площині – відсутності мотивації до занять фізичними вправами. Фактично всі дослідники показують дані, що мотивація студентів до занять фізичними вправами викладачами мало враховується, а самі мотиви відвідування занять досить часто стосуються уникнення проблем із заліком, хоча користь від занять фізичними вправами студенти добре усвідомлюють. Також літературним оглядом встановлено, що від першого курсу до випускного простежується зниження мотивації студентів до фізичного виховання й спорту.

Висновки. Науковцями зазначається, що без мотивації на самовдосконалення самих студентів практично неможливо щось змінити в їх ставленні до занять фізичними вправами та руховою активністю. Вирішення даної проблеми вбачається в особливостях кредитно-модульної системи, за якою на самостійну роботу та вироблення мотиву самовдосконалення мають спрямовуватись педагогічні зусилля викладачів фізичного виховання.

Література.

1. Boekaerts M. Handbook of self-regulation / M. Boekaerts, P.R. Pintrich, M. Zeidner. – New York: Academic Press. – 2000.

Наук. керівник – Безверхня Г.В., кандидат наук з фізичного виховання та спорту, професор кафедри теорії і методики фізичного виховання.